

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 september 2009 in
zaak nrs. 09/31028 en 09/31031 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 september 2009, verzonden op 22 september 2009, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 9 november 2009 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 november 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. S.E.B. den Boer, advocaat te Eindhoven, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat zijn standpunt dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist niet deugdelijk is gemotiveerd. Hij betoogt daartoe dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de vreemdeling niet wordt gevolgd in zijn verklaringen over het slachtoffer van het door hem vermelde schietincident, welke verklaringen tot de kern van het relaas behoren, zodat het relaas reeds daarom positieve overtuigingskracht ontbeert, hetgeen in het besluit genoegzaam is gemotiveerd.

2.1.1. Bij de beoordeling door de staatssecretaris van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de vreemdeling, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, geldt ingevolge

artikel 3.35, derde lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 – in welke bepaling artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) nader is uitgewerkt – dat de verklaringen van de vreemdeling en de daarin gestelde feiten geloofwaardig worden geacht, indien de vreemdeling aan de in eerstgenoemde bepaling vermelde voorwaarden heeft voldaan. Aan die voorwaarden zal in de regel niet worden voldaan, indien sprake is van een omstandigheid als vermeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000. In dat geval zal volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Zoals volgt uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 11 december 2009 in zaak nr. 200904257/1/V1; aangehecht ter voorlichting van partijen), kan, indien als gevolg van het toerekenbaar ontbreken van documenten van het relaas positieve overtuigingskracht moet uitgaan, reeds een enkele vaagheid, hiaat, ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom leiden dat daarvan geen sprake is.

2.1.2. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van reisdocumenten aan de vreemdeling is toe te rekenen, zodat het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan hem kan worden tegengeworpen. De vreemdeling is tegen dit oordeel niet in hoger beroep gekomen. Van het relaas dient derhalve positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.1.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 26 augustus 2009 op grond van drie door hem ongeloofwaardig geachte elementen in het relaas van de vreemdeling op het standpunt gesteld dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert. De staatssecretaris heeft aan de vreemdeling tegengeworpen dat hij niet concreet kan aangeven wanneer het door hem gestelde schietincident voor zijn winkel heeft plaatsgevonden, geen informatie kan geven over de persoon die voor zijn winkel is doodgeschoten en diens familie en tegenstrijdige en ongerijmde verklaringen over het schietincident heeft afgelegd, nu hij tijdens het nader gehoor eerst heeft verklaard dat er drie personen tijdens het incident aanwezig waren en zijn latere verklaringen impliceren dat er slechts twee personen aanwezig waren.

2.1.4. De voorzieningenrechter heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat de staatssecretaris niet in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen dat hij niet concreet heeft kunnen aangeven wanneer het schietincident heeft plaatsgevonden en dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het aantal personen dat bij het incident aanwezig was. De staatssecretaris is tegen dit oordeel in hoger beroep niet opgekomen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft de staatssecretaris in redelijkheid van de vreemdeling kunnen verwachten dat hij meer kon verklaren over het slachtoffer en diens familie, nu hij stelt door hen te zijn bedreigd na de dood van het slachtoffer. Het standpunt van de staatssecretaris dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist kan

reeds hierdoor worden gedragen, nu zich aldus hiaten op het niveau van de relevante bijzonderheden voordoen, zodat de voorzieningenrechter ten onrechte grond heeft gevonden voor het oordeel dat voormeld besluit in zoverre een deugdelijke motivering ontbeert. De grief slaagt.

2.2. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij, in het licht van het algemeen ambtsbericht inzake Irak van de minister van Buitenlandse Zaken van mei 2009 (hierna: het ambtsbericht) en het rapport van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) van april 2009 "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers", niet afdoende heeft gemotiveerd dat in , gelegen in de provincie in Centraal-Irak, geen sprake is van een uitzonderlijke situatie als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming van de Raad van de Europese Unie (hierna: de richtlijn). De staatssecretaris betoogt daartoe dat in het besluit van 26 augustus 2009 afdoende is gemotiveerd dat en waarom de UNHCR niet wordt gevolgd in het standpunt dat het geweldsniveau in zo hoog is dat er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat burgers die naar die provincie worden teruggestuurd alleen al vanwege hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.2.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 25 mei 2009 in zaak nr. 200702174/2/V2; www.raadvanstate.nl, kan uit rechtsoverweging 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009 in zaak C-465/07; JV 2009/111, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot en met 40 van dat arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de richtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 voorziet in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden worden bestreken en laatstgenoemde bepaling - gezien de daaraan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008 in zaak nr. 25904/07, NA. tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/329) - ook ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.2.2. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat hij, indien hij moet terugkeren naar de provincie , daar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de ernstige schade als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Ter staving van zijn betoog heeft hij verwezen naar voormeld rapport van de UNHCR. In hoger beroep heeft hij ter nadere toelichting tevens verwezen naar het rapport 'Iraq's new battlefield: the struggle over ' van de International Crisis Group van 28 september 2009.

2.2.3. De staatssecretaris heeft zich, voor zover thans van belang, in het besluit van 26 augustus 2009 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Aan dit standpunt heeft hij ten grondslag gelegd dat de UNHCR niet gevolgd wordt in haar stelling dat het niveau van geweld in de provincie zo hoog is dat er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat burgers die naar die provincie worden teruggestuurd louter vanwege hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige en individuele schade in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Een dergelijke situatie doet zich volgens de staatssecretaris slechts onder zeer uitzonderlijke omstandigheden voor en heeft het EHRM nog nooit aangenomen. De omstandigheid dat sprake is van een geweldssituatie waarbij slachtoffers vallen is op zichzelf, hoe betreurenswaardig ook, niet voldoende, aldus de staatssecretaris.

Ter zitting in hoger beroep heeft de staatssecretaris nader toegelicht dat uit het rapport van de UNHCR en het ambtsbericht weliswaar blijkt dat regelmatig sprake is van geweldsincidenten waarbij slachtoffers te betreuren zijn, maar dat uit die informatie niet kan worden afgeleid dat het aantal willekeurige slachtoffers zodanig omvangrijk is dat sprake is van een uitzonderlijke situatie als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. De staatssecretaris vindt steun voor dit standpunt in het arrest van het EHRM van 20 januari 2009 in zaak nr. 32621/06, F.H. tegen Zweden (JV 2009/74). De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat de situatie sindsdien zodanig is verslechterd dat thans tot een ander oordeel zou moeten worden gekomen, aldus de staatssecretaris.

2.2.4. In het door de vreemdeling ingeroepen rapport van de UNHCR is, voor zover thans van belang, in hoofdstuk III het volgende vermeld:

"In those countries in which such asylum-seekers are not recognized under the 1951 Convention because of the way the Convention criteria are interpreted, international protection should be afforded through the application of an extended refugee definition, where this is available, or otherwise through a complementary form of protection. In such cases, UNHCR considers that asylum-seekers originating from the five Central Governorates who are found not eligible for refugee status should be considered to be at risk of serious harm in the situation of armed conflict which is ongoing in Iraq and should, therefore, be accorded a form of complementary protection."

2.2.5. In de voetnoot bij deze alinea is het volgende vermeld:

"In the European Union, where the term "subsidiary protection" is used, UNHCR considers that asylum-seekers originating from the Central Governorates of _____ who are not found to be refugees should receive subsidiary protection under Article 15(c) of the EU Qualification Directive (*Council Directive 2005/85/EC of 1 December 2005 on Minimum Standards on Procedures in Member States for Granting and Withdrawing Refugee Status*, 2 January 2006. <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4394203c4.html>). Applying the reasoning of the European Court of Justice in *Elgafaji v. Netherlands State Secretary of Justice* (Case C-465/07, 17 February 2009, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/499aeee52.html>), UNHCR considers the degree of violence which characterizes the ongoing armed conflict in those areas to be of such a high level that there are substantial grounds for believing that a civilian, if returned to those areas, would, solely because of his/her presence in those areas, face a real risk of being subject to a serious and individual threat to his/her life or person."

2.2.6. In hoofdstuk VI van het rapport is ten aanzien van de veiligheidssituatie in _____, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"The relative security improvements in many parts of the country have not yet taken hold in Iraq's second largest city despite a wide-scale military operation launched in May 2008 ("Operation Mother of Two Springs") to root out AQI and other insurgent groups. As seen in the past, there have been only limited clashes between the ISF and AQI in _____, suggesting that AQI fighters are pursuing their usual tactic of lying low to wait out the assault or relocating elsewhere to keep their resources. After the displacement of over 10,000 of _____ Christians in September and October 2008, a massive ISF presence has been deployed into _____ ("Operation Mother of Two Springs 2"). Nevertheless, mass-casualty attacks, kidnappings and targeted assassinations continue to occur on an almost daily basis.

(...)

Due to the ongoing presence of Sunni extremist groups and the potential for ethnic-political violence, the Governorate of _____ remains highly instable. In addition to suicide and IED attacks on the ISF/MNF-I, _____ continues to see significant numbers of targeted assassinations and kidnappings of security officials, local government officials and employees, party officials and offices (in particular from the DKP/PUK, the IIP and the Iraqi Communist Party), religious figures and tribal leaders/Sol, members of religious minorities as well as professionals and journalists."

2.2.7. In het ambtsbericht van mei 2009 is in paragraaf 2.3 het volgende vermeld:

"Hoewel de veiligheidssituatie in Irak in 2008 en begin 2009 aanzienlijk is verbeterd ten opzichte van 2007, was zij ook gedurende deze verslagperiode over het algemeen zeer ernstig.

(...)

Noorden van Centraal-Irak

In de vier provincies onder bestuur van de federale regering in die grenzen aan de Koerdische regio was de veiligheidssituatie gedurende de verslagperiode zeer onstabiel. Er vonden geregeld ernstige geweldsincidenten plaats, waaronder zware bomaanslagen in . In het hele gebied hadden burgers te maken met bomaanslagen, schietpartijen, moordaanslagen, ontvoeringen, bedreigingen en intimidatie.

(...)

Hoewel in Irak niet gesproken kan worden van militaire operaties, maar van gewelddadige aanslagen, vertoonden deze aanslagen een zodanige aanhoudendheid, samenhang en organisatie dat in zijn algemeenheid gesteld kan worden dat volgens de criteria van de Raad van State in het noorden van Centraal-Irak, , West-Irak en enkele delen van Zuid-Irak gedurende de verslagperiode sprake was van een binnenlands gewapend conflict."

2.2.8. In voormeld rapport van de International Crisis Group is het volgende vermeld:

"Violence in much of Iraq is at lower levels than in years past but, in Ninewa, the carnage continues. In August and September 2009, large-scale, horrific attacks targeting minority communities took scores of lives. Arabs and Kurds are locked in a political deadlock. The bloodshed and institutional paralysis are symptoms of the country's shifting battle lines: from an essentially Sunni versus Shiite sectarian struggle, mainly centred in the capital, to a predominantly Arab against Kurdish ethnic fight playing out along an extended axis of friction."

2.2.9. In rechtsoverweging 93 van eerdergenoemd arrest van het EHRM van 20 januari 2009, wordt het volgende overwogen:

"Hence, in the present case, the Court concludes that whilst the general situation in Iraq, and in , is insecure and problematic, it is not so serious as to cause, by itself, a violation of Article 3 of the Convention if the applicant were to return to that country. The Court therefore has to establish whether the applicant's personal situation is such that his return to Iraq would contravene Articles 2 or 3 of the Convention."

2.2.10. In voormeld arrest van 20 januari 2009 heeft het EHRM geoordeeld dat de algemene veiligheidssituatie in Irak niet zodanig is dat er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat burgers die naar die dit land worden teruggestuurd louter vanwege hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op schending van artikel 3 van het EVRM. Uit de door de vreemdeling overgelegde stukken, in onderlinge samenhang bezien, blijkt niet dat sindsdien een zodanige verslechtering van de veiligheidssituatie in de provincie heeft plaatsgevonden dat ten aanzien van de situatie in die provincie ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit tot een ander oordeel zou moeten worden gekomen. De voorzieningenrechter heeft onder die omstandigheden in het door de vreemdeling aangevoerde, waaronder het rapport van de UNHCR, ten onrechte aanleiding gezien het standpunt van de staatssecretaris dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich

ten tijde van belang in de provincie de situatie voordeed, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, en hij op die grond niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 ontoereikend gemotiveerd te achten. Deze grief slaagt eveneens.

2.3. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat het op de weg van de staatssecretaris had gelegen om het voornemen tot afwijzing van de aanvraag, waarin de staatssecretaris er ten onrechte van uit is gegaan dat hij afkomstig is uit Noord-Irak, in te trekken en een nieuw voornemen uit te brengen dat is toegespitst op de situatie in de provincie , gelegen in Centraal-Irak, waar hij vandaan komt.

2.4.1. Ingevolge artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt, wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden:

- a. bekend worden, of
 - b. reeds bekend waren, maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen,
- die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, dit aan de vreemdeling meegedeeld en wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2.4.2. Volgens onderdeel C15/6.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 kan het, wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen nieuwe feiten of omstandigheden bekend worden, of indien reeds bekende feiten en omstandigheden anders worden beoordeeld of gewogen, voorkomen dat het voornemen tot afwijzen blijft bestaan, maar dat, gemeten naar de nieuwe stand van zaken, niet alle dragende overwegingen in het voornemen zijn opgenomen. In dat geval wordt een nieuwe voornemenprocedure gestart.

2.4.3. De vreemdeling heeft tijdens het eerste gehoor verklaard voor zijn vertrek uit Irak zijn normale woon- en verblijfplaats te hebben gehad in Mosul.

In het voornemen van 25 augustus 2009 heeft de staatssecretaris zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat op grond van de informatie uit de algemene ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak de conclusie gerechtvaardigd is dat in Noord-Irak geen sprake is van de uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

In de zienswijze van 26 augustus 2009 heeft de vreemdeling erop gewezen dat is gelegen in de provincie in Centraal-Irak.

In het besluit van 26 augustus 2009 heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling wordt gevolgd in zijn stelling dat hij afkomstig is uit , gelegen in de provincie in Centraal-Irak en heeft hij vervolgens beoordeeld of daar sprake is van een

situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

Aangezien de staatssecretaris in voormeld besluit ten aanzien van een ander gebied dan in het voornemen heeft beoordeeld of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, zijn in het voornemen voor het standpunt van de staatssecretaris terzake van die bepaling niet alle dragende overwegingen opgenomen. De staatssecretaris was derhalve gehouden na het uitreiken van het voornemen een nieuw voornemen uit te brengen. Nu hij dat niet heeft gedaan, is het besluit van 26 augustus 2009 in strijd met het ter uitvoering van artikel 3.119 van het Vb 2000 gevoerde beleid genomen.

De beroepsgrond slaagt.

2.5. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 26 augustus 2009 gegrond verklaren en dat besluit vernietigen wegens strijd met het ter uitvoering van artikel 3.119 van het Vb 2000 gevoerde beleid. Gezien het hiervoor onder 2.1.4. en 2.2.10 overwogene, zou de uitkomst van het geschil, in het geval de staatssecretaris met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen een nieuw besluit zou nemen, geen andere zijn en de toetsing in rechte kunnen doorstaan. Daarom ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 september 2009 in zaak nr. 09/31028;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 26 augustus 2009, kenmerk 0908.20.1128;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.288,00 (zegge: twaalfhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

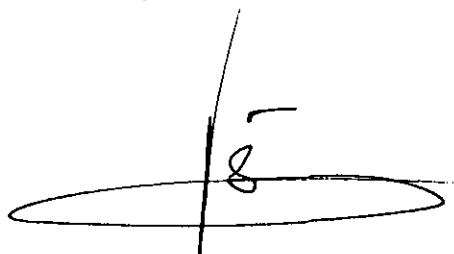
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 december 2009

418-563.

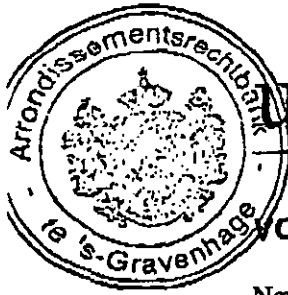
Verzonden: 23 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character. Above the oval, there is a small horizontal tick mark.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

VOORZIENINGENRECHTER 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 09/31031
Awb 09/31028

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van gestelde Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.E.B. den Boer, advocaat te Eindhoven,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet-Keizer, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 20 augustus 2009 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 26 augustus 2009 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 26 augustus 2009 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Op 7 september 2009 zijn de gronden van beroep ingediend.

1.3. Bij verzoekschrift van 26 augustus 2009 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de rechtsgevolgen van de beschikking in afwachting van de behandeling van het beroep worden geschorst.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan verzoeker toegezonden.

1.5. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 11 september 2009. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

0908-20-1128	
11 SEP 2009	
12/9-09	33 ✓
basys	natu/nat
centraal	depart

659991E 05 1E4

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028

blad 2

2. Rechtsoverwegingen.

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de voorzieningenrechter die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de voorzieningenrechter beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de voorzieningenrechter, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij een viswinkel had op de markt in . Op een dag vond een schietincident plaats tussen de politie en terroristen. Verzoeker stond met een klant voor zijn winkel. De klant is geraakt en overleden. De familie van het slachtoffer heeft verzoeker opgezocht en van hem geëist dat hij vertelde wie de dader was. Verzoeker wist dat niet, maar de familie van het slachtoffer geloofde verzoeker niet. Zij bedreigden verzoeker met de dood als hij niet vertelde wie de dader van de schietpartij was. Neven van verzoeker hebben geprobeerd te bemiddelen, maar dat heeft niets opgeleverd. Verzoeker is niet meer teruggekeerd naar zijn winkel en heeft , Irak verlaten.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van het eerste lid van artikel 31 Vw 2000 in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder f, van dat artikel. Verweerder heeft geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, omdat hij toerekenbaar geen reisdocumenten die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de vereiste positieve overtuigingskracht mist. Verweerder acht het relaas daarom ongeloofwaardig. Voorts heeft verweerder overwogen dat de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) niet wordt gevolgd in haar standpunt dat het niveau van geweld in vijf provincies in Centraal-Irak zo hoog is dat er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat burgers die naar deze gebieden worden teruggestuurd alleen al vanwege hun aanwezigheid in deze gebieden, een reëel risico lopen van ernstige en individuele schade in de zin van artikel 15c Richtlijn 2004/83 EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn). Daarbij heeft verweerder overwogen dat op grond van informatie uit gezaghebbende en objectieve bronnen, waaronder het Ambtsbericht inzake Irak van mei 2009, er geen sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ EG) van 17 februari 2009.

2.4. Verzoeker stelt zich in de zienswijze, die in beroep is ingelast, op het standpunt dat hij geen andere keus had dan het paspoort aan zijn reisagent af te geven. Als hij zijn paspoort niet had afgegeven, dan had hij Irak niet kunnen ontvluchten. Verweerder heeft daarom hem ten onrechte tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat het feit dat hij geen exacte datum kan noemen van het

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028

blad 3

schietincident hem niet kan worden tegengeworpen. Verzoeker werkt iedere dag, met uitzondering van vrijdagmiddag, en alle dagen zijn hetzelfde. De exacte datum is voor verzoeker niet van belang. Bovendien betreft het niet een essentieel onderdeel van zijn asielrelaas. Daarbij heeft hij tevens gewezen op de verwarring in zijn hoofd na het schietincident. In beroep heeft hij in aanvulling hierop gesteld dat hij sinds dat incident niet meer normaal kan nadenken. Zijn psychische toestand is slecht.

Niet duidelijk is voorts waarom verweerder van verzoeker verwacht dat hij de naam kent van het slachtoffer en diens familie, dan wel dat hij meer informatie hierover kan verstrekken. In het gehoor heeft de tolk uitgelegd dat in het taalgebruik in vaak "we" wordt gebruikt terwijl "ik" wordt bedoeld. Door de vertaling is onduidelijkheid ontstaan over het onderdeel van het asielrelaas waarbij verzoeker vertelt dat hij tijdens het schietincident zijn winkel binnen is gegaan. Zijn asielrelaas is dan ook niet tegenstrijdig.

In beroep heeft verzoeker gesteld dat in het bestreden besluit niet zorgvuldig is ingegaan op de door hem naar voren gebrachte argumenten.

Verzoeker beroept zich verder op artikel 15c Definitierichtlijn. In beroep heeft hij daarvoor verwezen naar het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers" van 27 april 2009 van de UNHCR.

Verzoeker stelt ten slotte dat verweerder het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Irak ten onrechte heeft afgeschaft.

Beoordeling van het verzoek

2.5. Voor zover verzoeker bedoelt te stellen dat de aanvraag vanwege zijn psychische toestand niet op zorgvuldige wijze binnen AC had kunnen worden afgedaan, slaagt deze beroepsgrond niet, nu verzoeker deze stelling niet met stukken heeft onderbouwd. Het had – ook binnen de AC procedure – op de weg van verzoeker gelegen zijn medische gesteldheid te onderbouwen.

2.6. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlenen vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van dit artikel, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.7. Niet in geschil is dat verzoeker ter staving van zijn aanvraag geen reispapieren heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. In lijn met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 8 oktober 2002 (zaaknummer 200204720/1, LJN AL4677) kan het feit dat verzoeker afhankelijk was van zijn reisagent niet afdoen aan zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing van zijn reis. Voorts heeft verzoeker naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn documenten onder dwang heeft afgegeven aan zijn reisagent. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het

6599915 05 164

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028.

blad 4

ontbreken van reisdocumenten aan verzoeker is toe te rekenen.

2.8. Volgens paragraaf C4/3.6.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt, wanneer is vastgesteld dat op één of meer elementen op grond waarvan de beoordeling van de asielaanvraag plaatsvindt documenten ontbreken, onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de desbetreffende asielzoeker is toe te rekenen. Indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, is dit reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten. Volgens vaste rechtspraak (zie onder meer de uitspraak van 8 april 2008 van de ABRS, zaaknummer 200708959/1, LJN BC9690) is dit beleid niet onredelijk. Hieruit volgt dat nu verzoeker toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd verweerder in redelijkheid het toetsingskader van de positieve overtuigingskracht kon toepassen. Dit houdt in dat het relaas niet alleen consistent en niet onaannemelijk dient te zijn, maar daarin mogen ook geen hiaten, vaagheden, ongetijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.9. Ten aanzien van het asielrelaas overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Verweerder heeft in het voornemen, waarvan de overwegingen in het bestreden besluit zijn overgenomen en als ingelast moeten worden beschouwd, onder meer overwogen dat verzoeker tegenstrijdige en ongetijmde verklaringen heeft afgelegd omtrent de gebeurtenissen voor zijn winkel. Verweerder meent dat uit het begin van het nader gehoor blijkt dat er ten tijde van het schietincident drie personen aanwezig waren, terwijl uit hetgeen verzoeker later heeft verklaard zou blijken dat er slechts twee personen aanwezig waren, te weten verzoeker en het slachtoffer. Verweerder heeft daarbij overwogen dat verzoeker in zijn taalgebruik het woord "wij" gebruikt waar hij "ik" zou bedoelen dit niet minder tegenstrijdig maakt. Verzoeker heeft gesteld dat het verschil is ontstaan doordat hij in eerste instantie het relaas op zijn eigen manier heeft verteld en zich daarbij heeft uitgedrukt op een wijze die normaal is in zijn leefomgeving, terwijl hij later desgevraagd de ik-vorm heeft gebruikt. Verzoekers standpunt wordt onderbouwd door de verklaring van de tolk op pagina 7 van het nader gehoor, waar staat: *"Mededeling tolk: Meneer gebruikt in zijn antwoord ook nu "wij", waar "ik" zou passen. De tolk geeft aan dat dit in het taalgebruik van meneer wel kan, dat dit zo gebruikelijk kan zijn in de taal van meneer."* Verzoeker verklaart vervolgens: *"Ik bedoelde "ik" en niet "wij". Dit is gebruikelijk voor mij."* Op de vraag of afgesproken kan worden dat verzoeker dat niet meer doet vandaag, "wij" zeggen als hij "ik" bedoelt, antwoordt verzoeker: *"Ik weet niet of me dat gaat, het is gebruikelijk voor mij dat ik zo praat."*, waarbij de tolk beaamt dat dat wellicht lastig kan worden voor verzoeker. De voorzieningenrechter leidt hieruit af dat in het verslag van het nader gehoor "ik" kan worden gelezen, waar "wij" is genoteerd. Dit klemt te meer nu niet kan worden uitgesloten dat in de vertaling onduidelijkheden zijn ontstaan. Hiervan uitgaande kan niet gesteld worden, zoals in het in het voornemen is gedaan, dat uit de verklaring aan het begin van het eerste gehoor niet anders geconcludeerd kan worden dan dat er drie personen waren. Verweerder heeft in zoverre ten onrechte aangenomen dat er sprake is van tegenstrijdige verklaringen. In het bestreden besluit, zoals toegelicht ter zitting, is dit gebrek niet hersteld nu daarin zonder nadere motivering is overwogen dat verzoeker in zijn stellingen niet wordt gevolgd.

2.10. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder daarnaast onvoldoende gemotiveerd waarom verzoeker wordt tegengeworpen dat hij niet de dag of de

6599916 05 16+

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028

blad 5

datum kan aangeven wanneer het schietincident heeft plaatsgevonden. Verzoeker heeft immers verklaard dat het incident 4 à 5 dagen dan wel een week voor zijn vertrek uit Irak heeft plaatsgevonden, hetgeen redelijk nauwkeurig is. Bovendien is in het bestreden besluit niet gereageerd op de door verzoeker naar voren gebrachte redenen waarom hij niet kan zeggen welke dag van de week het incident heeft plaatsgevonden.

2.11. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder wel in redelijkheid van verzoeker kunnen verwachten dat hij meer had kunnen verklaren over het slachtoffer en zijn familie. Weliswaar betrof het maar een klant van zijn winkel en is verzoeker na het incident weggerend, maar verzoeker is nadien wel bedreigd door de familie vanwege de dood van deze klant. Dit laat echter onverlet dat het standpunt van verweerder omtrent het ontbreken van positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas, niet deugdelijk is gemotiveerd nu het aan verweerder is om de verschillende elementen waarop hij zijn standpunt heeft gebaseerd, te waarderen.

2.12. Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 15c Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Volgens artikel 2, aanhef en onder e, Definitierichtlijn wordt in de richtlijn verstaan onder "persoon die voor de subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt": een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar zij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, eerste en tweede lid, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Volgens artikel 15 bestaat ernstige schade uit:

- a) doodstraf of executie; of
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
- c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Volgens artikel 18 verlenen lidstaten de subsidiaire-beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en V in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

2.13. In de uitspraak van 25 mei 2009 (zaaknummer 200702174/2), rechtsoverweging 2.3.8, heeft de ABRS onder verwijzing naar de uitspraak van het HvJ EG van 17 februari 2009 het volgende overwogen: " Uit rechtsoverweging 43 van het hierboven weergegeven arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot en met 40, leidt de Afdeling af dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de richtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging."

2.14. Volgens het door verzoeker aangehaalde rapport van de UNHCR wordt ten aanzien van vijf provincies, waaronder de provincie waarin is gelegen, gepleit voor

659991E 05 1E+

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028

blad 6

een *prima facie* benadering van asielzoekers. Iraakse asielzoekers uit deze provincies behoeven volgens de UNHCR internationale bescherming en zij zouden moeten worden beschouwd als vluchteling op basis van de criteria in het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag). Wanneer zij niet als vluchteling worden erkend, zou bescherming moeten worden geboden door toepassing van een bredere definitie van het begrip "vluchteling" of door een aanvullende vorm van bescherming. Volgens noot 24 zou in de Europese Unie aan deze asielzoekers subsidiaire bescherming geboden moeten worden als bedoeld in artikel 15c Definitierichtlijn. Daarbij overweegt de UNHCR dat *"the degree of violence which characterizes the ongoing armed conflict in those areas to be of such a high level that there are substantial grounds for believing that a civilian, if returned to those areas, would, solely because of his/her presence in those areas, face a real risk of being subject to a serious and individual threat to his/her life or person."*

2.15. De ABRS heeft in een uitspraak van 14 augustus 2009 (LJN BJ5727) overwogen dat, gelet op het door de UNHCR ingenomen standpunt dat in de provincie sprake is van een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, hetgeen de staatssecretaris niet gemotiveerd heeft betwist, de staatssecretaris zich niet zonder nadere motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de situatie ten tijde van belang in het gebied waaruit hij afkomstig is, kan worden omschreven als een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.16. Niet in geschil is dat verzoeker afkomstig is uit , welke stad zich bevindt in het noorden van Centraal-Irak. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zijn standpunt dat niet iedere inwoner uit de door de UNHCR aangewezen provincies zonder meer gevaar loopt onvoldoende gemotiveerd. Het ambtsbericht van mei 2009, waarnaar verweerder heeft verwezen, omschrijft de veiligheidssituatie in het noorden van Centraal-Irak gedurende de verslagperiode als zeer onstabiel. Voorts wordt gesteld dat in het hele gebied burgers te maken hadden met bomaanslagen, schietpartijen, moordaanslagen, ontvoeringen, bedreigingen en intimidatie. In het ambtsbericht wordt door de minister van Buitenlandse Zaken geen oordeel gegeven over de vraag of de mate van willekeurig geweld dusdanig hoog is dat er sprake is van de uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn. Het is daarom aan verweerder om zich hierover een gemotiveerd oordeel te vormen. De verwijzing van verweerder naar het feit dat het Europees Hof van de Rechten van de Mens nooit eerder een dergelijke situatie als bedoeld in het arrest NA tegen Verenigd Koninkrijk heeft aangenomen, acht de voorzieningenrechter in deze irrelevant nu deze jurisprudentie, waarin deze uitzonderlijke situatie voor het eerst benoemd is, dusdanig recent is dat nadere uitspraken op dit punt nog niet te verwachten zijn. Nu door verweerder ook overigens niet is gemotiveerd waarom er in het licht van het ambtsbericht van mei 2009 en het standpunt van de UNHCR geen sprake is van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak aldaar enkel door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt het slachtoffer te worden van dat geweld, ontbeert het bestreden besluit op dit punt een deugdelijke motivering en is het onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

2.17. Het bestreden besluit dient gelet op het bovenstaande te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.18. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs

6599916 05 13+

Zaaknummers: Awb 09/31031 en Awb 09/31028

blad 7

niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

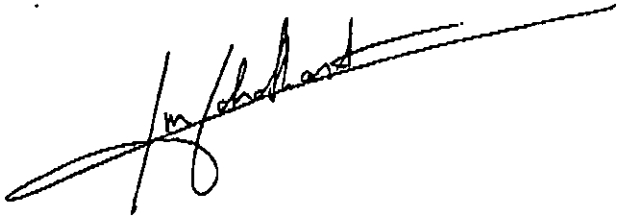
2.19. Er bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, zijnde een bedrag van € 644,- (1/2 punt voor het verzoekschrift, 1/2 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 09/31028, gegrond;
- vernietigt het besluit van 26 augustus 2009;
- bepaalt dat verweerder een nieuwe beslissing op de aanvraag van verzoeker dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoeker dient te voldoen;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 09/31031 af.

Aldus gegeven door mr. S.M.Schothorst, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. van der Wal als griffier op 17 september 2009.

De griffier is buiten staat
de uitspraak te ondertekenen

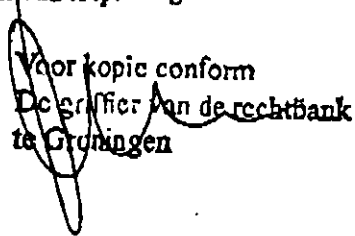

De voorzieningenrechter

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: **22 SEP 2009**

Voor kopie conform
De griffier van de rechtbank
te Groningen

659991E 05 1E+

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

25 SEP 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
gemachtigde: mr. A. Wildeboer,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter, zitting houdende te Groningen
van 17 september 2009
met kenmerk AWB 09/31028

Inzake:
aan te duiden als verweerder met IND-kenmerk 0908-20-1128
gemachtigde: mr. S.E.B. de Boer
advocaat te Eindhoven

Procesvertegenwoordiging
Zwolle

postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R. Jonkman
Tel. (038) 888 6509

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen van 17 september 2009, verzonden op 22 september 2009, met kenmerk AWB 09/31028 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 26 augustus 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 20 augustus 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 26 augustus 2009 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Hij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"(...). Dit laat echter onverlet dat het standpunt van verweerder omtrent het ontbreken van positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas niet deugdelijk is gemotiveerd nu het aan verweerder is om de verschillende elementen waarop hij zijn standpunt heeft gebaseerd, te waarderen."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"(...) Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zijn standpunt dat niet iedere inwoner uit de door de UNHCR aangewezen provincies zonder meer gevaar loopt, onvoldoende gemotiveerd. (...) Het is daarom aan verweerder om zich hierover een gemotiveerd oordeel te vormen. De verwijzing van verweerder naar het feit dat het Europees Hof van de Rechten van de Mens nooit eerder een dergelijke situatie als bedoeld in het arrest NA tegen Verenigd Koninkrijk heeft aangenomen, acht de voorzieningenrechter in deze irrelevant nu deze jurisprudentie, waarin de uitzonderlijke situatie voor het eerst benoemd is, dusdanig recent is dat nadere uitspraken op dit punt nog te verwachten zijn. Nu door verweerder ook overigens niet is gemotiveerd waarom er in het licht van het ambisbericht van mei 2009 en het standpunt van UNHCR geen sprake was van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak aldaar enkel door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt het slachtoffer te worden dat geweld, ontbeert het bestreden besluit op dit punt een deugdelijke motivering en is het onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.17, 2.18 en 2.19 op pagina 6, doorlopend op pagina 7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Zoals de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 5 terecht heeft overwogen dient, nu verweerder toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd, van het asielrelaas van verweerder een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Evenzeer terecht heeft de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 overwogen dat de Staatssecretaris van verweerder heeft kunnen verwachten dat hij meer had kunnen verklaren over het slachtoffer en zijn familie, waarbij betrokken is de omstandigheid dat verweerder nadien is bedreigd door de familie vanwege de dood van deze persoon.
- 4.2. Ten onrechte evenwel heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de Staatssecretaris zijn standpunt met betrekking tot de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas van verweerder onvoldoende deugdelijk heeft gemotiveerd. De Staatssecretaris is van oordeel dat in het in beroep bestreden besluit genoegzaam is gemotiveerd dat en waarom het asielrelaas van verweerder positieve overtuigingskracht ontbeert. Nu verweerder niet gevolgd wordt in zijn verklaringen omtrent het slachtoffer, welke verklaringen tot de kern van zijn asielrelaas behoren, ontbeert het asielrelaas van verweerder positieve overtuigingskracht. Niet valt in te zien dat en op welke wijze de Staatssecretaris dit anders of uitgebreider had dienen te motiveren. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.

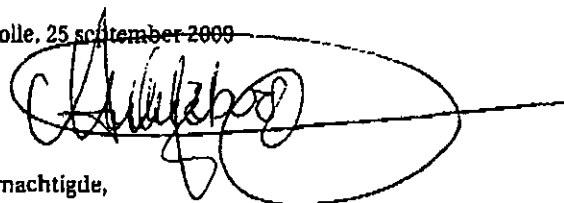
Ad grief 2

- 4.3. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de Staatssecretaris in het in beroep bestreden besluit wel degelijk afdoende heeft gemotiveerd dat er in _____ gelegen in de provincie _____ in het noorden van Centraal-Irak, geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van het arrest van het Hof van Justitie EG (HvJEG) van 17 februari 2009 (JV 2009/111).
- 4.4. Ten aanzien van het rapport van de UNHCR van 27 april 2009 IRAK, Eligibility Guidelines for Assessing the international protection of Iraqi Asylum Seekers, is van belang dat blijkens het arrest van het HvJEG van 17 februari 2009 ook voor de beoordeling of een asielzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, in beginsel een individueel risico aannemelijk moet worden gemaakt. De Staatssecretaris stelt zich in tegenstelling tot de voorzieningenrechter op het standpunt dat verweerder hierin niet is geslaagd en verwijst hiertoe naar het besluit van 26 augustus 2009.
- 4.5. De Staatssecretaris is van oordeel dat in het in beroep bestreden besluit afdoende is gemotiveerd dat en waarom UNHCR niet gevolgd wordt in het standpunt dat het geweldsniveau in een aantal provincies, waaronder _____, zo hoog is dat er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat burgers die naar dit gebied worden teruggestuurd alleen al vanwege hun aanwezigheid in deze gebieden, een reëel risico lopen van ernstige en individuele schade in de zin van artikel 15, onder c, van de Definierichtlijn. De Staatssecretaris is van oordeel dat er geen sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in het arrest van het HvJEG. Gelet op de jurisprudentie van het Europees Hof van de Rechten van de Mens (EHRM) zal de hierbedoelde uitzonderlijke situatie zich slechts bij zeer uitzonderlijke omstandigheden voordoen. Het EHRM heeft een dergelijke situatie nog nooit aangenomen. Het moet gaan om "the most extreme cases of general

violence". De Staatssecretaris verwijst in dit verband naar de uitspraken van het EHRM van 17 juli 2008 inzake NA tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/329) en van 20 januari 2009 in de zaak FH tegen Zweden (JV 2009/74).

- 4.6. Op grond van informatie uit gezaghebbende en objectieve bronnen, waaronder het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2009 inzake Irak (DPV/AM-51375), stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat de mate van het willekeurig geweld in Centraal-Irak niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt in de zin van artikel 15, onder c, van de Definitierichtlijn.
- 4.7. De omstandigheid dat sprake is van een geweldssituatie in Centraal-Irak, waarbij slachtoffers vallen, is op zichzelf, hoe betreurenswaardig ook, niet voldoende. De Staatssecretaris merkt nog op dat uit de uitspraak van uw Afdeling van 25 mei 2009 (200702174/2/V2) evenzeer kan worden opgemaakt dat de situatie in Centraal-Irak, niet als uitzonderlijk in de bovenaangehaalde zin hoeft te worden aangenomen.
5. Conclusie
- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 26 augustus 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 25 september 2009

Gemachtigde,

A. Wildebuer, procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 888 6501
telefax 038 - 888 6557 / 6558*